

Artikel 5

Udlevering og retsforfølgning

- 1.
- a) En medlemsstat, som i henhold til sin lovgivning ikke udleverer egne statsborgere, skal træffe de nødvendige foranstaltninger for at fastlægge sin straffemyndighed med hensyn til lovovertrædelser, der omhandles i artikel 1, stk. 1, når de begås af medlemsstatens egne statsborgere uden for dens område.
- b) En medlemsstat skal, når en af dens statsborgere er sigtet for i en anden medlemsstat at have begået en lovovertrædelse som omhandlet i artikel 1, stk. 1, og den ikke udleverer den pågældende til den anden medlemsstat udelukkende under henvisning til vedkommendes nationalitet, forelægge sagen for sine kompetente myndigheder med henblik på retsforfølgning, hvis der er anledning dertil. For at muliggøre retsforfølgning skal akter, oplysninger og bevismidler vedrørende lovovertrædelsen oversendes i overensstemmelse med fremgangsmåden i artikel 6, stk. 2, i den europæiske udleveringskonvention af 13. december 1957. Den begærende medlemsstat underrettes om retsforfølgningen og om resultaterne heraf.

2. I denne artikel skal udtrykket en medlemsstats »egne statsborgere« fortolkes i overensstemmelse med medlemsstatens eventuelle erklæring i henhold til artikel 6, stk. 1, litra b) og c), i den europæiske udleveringskonvention, hvor det er relevant som ændret ved erklæringer vedrørende konventionen om udlevering mellem Den Europæiske Unions medlemsstater⁸⁾.

Artikel 6

International flygtningeret

Anvendelsen af denne rammeafgørelse berører ikke den beskyttelse, som indrømmes flygtninge og asylansøgere i overensstemmelse med international flygtningeret eller andre internationale instrumenter vedrørende menneskerettighederne og navnlig medlemsstaternes overholdelse af deres internationale forpligtelser i henhold til artikel 31 og 33 i konventionen af 28. juli 1951 om flygtninges retsstilling som ændret ved New York-protokollen af 31. januar 1967.

Artikel 7

Informationsudveksling mellem medlemsstaterne

1. Hvis en medlemsstat får meddelelse om lovovertrædelser, som omhandles i artikel 1, stk. 1, og som er en overtrædelse af en anden medlemsstats lov om udlændinges indrejse og ophold, underretter den sidstnævnte herom.

2. En medlemsstat, som på grund af overtrædelse af dens nationale love om udlændinges indrejse og ophold anmoder en anden medlemsstat om at indlede strafferetlig forfølgelse af lovovertrædelser, der omhandles i artikel 1, stk. 1, skal i form af en officiel rapport eller et certifikat fra de kompetente myndigheder præcisere, hvilke lovregler der er overtrådt.

Artikel 8

Geografisk anvendelsesområde

Denne rammeafgørelse gælder for Gibraltar.

Artikel 9

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at efterkomme denne rammeafgørelse inden den [...] ⁹⁾

2. Medlemsstaterne meddeler inden samme dato Generalsekretariatet for Rådet og Kommissionen teksten til de retsforskrifter, der gennemfører de forpligtelser, der følger af denne rammeafgørelse, i national ret. Rådet skal inden den [...] ¹⁰⁾ på baggrund af en rapport fra Kommissionen vurdere, i hvilket omfang medlemsstaterne har efterkommet denne rammeafgørelse.

Artikel 10

Ophævelse

Bestemmelserne i artikel 27, stk. 2, og 3, i Schengen-konventionen af 1990 ophæves fra den [...] ¹¹⁾. Hvis en medlemsstat under anvendelse af artikel 9, stk. 1, gennemfører dette direktiv inden ovennævnte dato, finder den omhandlede bestemmelse ikke mere anvendelse på denne medlemsstat fra og med gennemførelsesdatoen.